

ת"פ 31164/02/16 - מדינת ישראל נגד יוסף זבידה, באסם אלמכאוי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 31164-02-16

לפני כבוד השופט ירון לוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

2. יוסף זבידה (עציר)
3. באסם אלמכאוי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ג'נט דודג'

עו"ד סוחמי ב"כ הנאשם 2

עו"ד ב"כ שמחוני הנאשם 3 - מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשמים 2 ו-3 (להלן: "**הנאשמים**"), הורשעו, על יסוד הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעקבות הליך גישור בפני כב' השופט ב' שגיא, בכתב אישום מתוקן בשנית (להלן: "**כתב האישום**"), בכך שייבאו, בשיתוף עם אחרים, 1,829 גרם קוקאין מקולומביה לישראל.

העובדות

2. ואלה העובדות בהן הודו והורשעו הנאשמים:

(א) במועד שאינו ידוע קשרו הנאשמים קשר עם גורמים עברייניים בקולומביה (להלן: "**האחרים**") לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1,829 גרם (להלן: "**הסם**") מקולומביה לישראל, באופן שהנאשם 1 (להלן: "**הבלדר**") ישמש כבלדר להבאת הסם מקולומביה לישראל ויעבירו לנאשמים.

- (ב) במסגרת הקשר, הוזמנה עבור הבלדר "חבילת נופש" לפיה יטוס מקולומביה לישראל וישהה במלון "גראנד ביץ" בתל אביב (להלן: "המלון").
- (ג) ביום 31.1.16 הגיע הבלדר לישראל ובאמתחתו תרמיל גב ובו הסם. עם נחיתתו בנתב"ג נעצר הבלדר ותחת פיקוח המשטרה המשיך לפעול לפי תוכנית הקשר.
- (ד) במסגרת הקשר, ולשם קידומו, ביצעו הנאשמים, בצוותא חדא, ועל דעת כולם, את הפעולות הבאות:
- (1) ביום 31.1.16 או לפניו, הצטייד הנאשם 2 בטלפון "פריפיד", שפרטי בעליו אינם רשומים ומספרו 00000000 (להלן: "הטלפון המבצעי") וזאת כדי לתאם את ביצוע העסקה כך שלא ניתן יהיה לזהותו.
 - (2) ביום 31.1.16, או לפניו, שוחח הנאשם 2 עם הנאשם 4, ותיאם עמו כי ביום 1.2.16, בשעות הבוקר, ייקח עמו הנאשם 4 6,200 דולר לצורך מימון הסם, ימסור אותם לנאשם 3 סמוך למלון וימתין במקום עד שיקבל ממנו את הסם.
 - (3) ביום 31.1.1 יצא נאשם 3 את ביתו בתל שבע והגיע ללוד סמוך לשעה 11:00 כדי לפגוש בנאשם 2.
 - (4) סמוך לאחר השעה 21:00 נסעו הנאשמים 2-4 לתל אביב והגיעו למלון או סמוך לו. בהמשך, סמוך לשעה 22:20, נכנס נאשם 3 למלון ושכר חדר ללילה אחד עבור 650 ₪. נאשמים 2 ו-4 עזבו את תל אביב סמוך לשעה 1:00.
 - (5) החל מהשעה 21:33 ועד למחרת היום בשעה 9:48 בבוקר שוחחו נאשמים 2 ו-3 טלפונית באמצעות הטלפון המבצעי, כדי להקשות על זיהויים. כמו כן, לאחר שקיבל מהאחרים את פרטי החדר בו שהה הבלדר, התקשר נאשם 2 באמצעות הטלפון המבצעי לקו הטלפון שבחדרו של הבלדר ותיאם עמו את מועד הגעתו של נאשם 3 לצורך השלמת עסקת יבוא הסם.
 - (6) ביום 1.2.16 סמוך לשעה 9:45, הגיע נאשם 4 סמוך למלון ועדכן את נאשם 2. נאשם 2 הודיע לנאשם 3 על אודות הגעת נאשם 4 למלון.
 - (7) בהמשך, סמוך לשעה 9:47, יצא נאשם 3 מהמלון, ניגש לרכבו של נאשם 4 ולקח ממנו את הכסף שהובא לצורך השלמת העסקה.
 - (8) בחלוף מספר דקות, הגיע נאשם 3 לחדרו של הבלדר במלון, העביר לו 6,000 דולר מתוך 6,200 הדולרים שקיבל מנאשם 4 וקיבל תמורתם את התרמיל ובו כ-18 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין.

העבירות

3. על יסוד הודאתם בעובדות המתוארות, הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאשם 2

(א) קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

ייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

נאשם 3

(ב) קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק;

סיוע לייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים יחד עם סעיף 31 לחוק.

ההליכים

4. גזר הדין מתייחס לנאשמים 2-3 בלבד, לאחר שהדין בעניינם של הנאשמים 1, ו-4 הופרד.

5. הנאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שחזר בו מכפירתו, בשלב מוקדם יחסית של שמיעת הראיות, בעבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) וכן סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 1, בין היתר, 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 15 חודשי מאסר מותנים, וחילוט סך 6,450 דולרים שנתפס ברשותו.

6. הנאשם 4 הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון. לבקשת הצדדים נדחו הטיעונים לעונש למועד מאוחר.

הסדר הטיעון

7. ב"כ הצדדים עתרו במשותף, לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2

(א) 66 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר מותנה.

מאסר מותנה בן 10 חודשים שיופעל בחופף למאסר בפועל.

נאשם 3

(ב) 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר מותנה.

חילוט 200 הדולרים שנתפסו ברשות הנאשם 3.

במסגרת ההסדר תמחק התביעה את הנאשמים מתיק פלילי 46325-02-16.

8. לטענת ב"כ הצדדים, בנסיבות העניין מדובר בהסדר סביר ומאוזן שראוי לאמצו. ההסדר משקף את רמת הענישה הנוהגת לעבירות בהן הורשעו הנאשמים, בנסיבותיהן, לאור הודאתם, נטילת האחריות על מעשיהם והחיסכון בזמן שיפוטי.

הצדדים נחלקו בשאלת עצם הטלת קנס ושיעורו, אם יוטל.

טענות הצדדים

9. ב"כ המאשימה עתרה להשתתף קנס משמעותי על הנאשמים, שישקף את חומרת העבירות בהן הורשעו, את הנזק הרב שעלול היה להיגרם אלמלא נתפס הסם, ושיפגע בכיס הנאשמים באופן שריתיעם מביצוע עבירות דומות בעתיד.

10. ב"כ הנאשם 2 עתר להימנע מהטלת קנס, וזאת מאחר שהתפקיד בו נשא הנאשם 2 במסגרת הקשר לא היה מרכזי, לאור עברו הפלילי הלא חמור, במיוחד בהתחשב בגילו, וכן נוכח מצבו הכלכלי הקשה. לדברי הסנגור, הנאשם 2 אינו מחזיק בדירה או בחשבון בנק, והוא חב סכומי כסף גבוהים לביטוח הלאומי. לביסוס טענה זו הגיש ב"כ הנאשם 2 תצלומי שוברי תשלום מהם עולה כי נכון ליום 23.1.16, חב הנאשם סך 1,056 ₪ לביטוח הלאומי.

11. אף ב"כ הנאשם 3 עתר להימנע מהשתתף קנס, ולחילופין להסתפק בקנס מינימלי. זאת, לאור התפקיד השולי שמילא הנאשם 3 בתוכנית הקשר, מאחר שהוא אב ל-7 ילדים, אותם הוא מפרנס מעבודות מזדמנות, ולמרות עברו הפלילי, הנושן יחסית.

בדברו האחרון הוסיף הנאשם 3 כי לא יהיה ביכולתו לעמוד בתשלום קנס.

שיקולי ענישה

12. אין מחלוקת שמדובר באירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

ערך חברתי מוגן

13. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הוא, בראש ובראשונה, ביטחון הציבור ובריאותו. בתי המשפט הדגישו את הנזקים הנגרמים בעקבות עבירות הסמים, ואת ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופם ועל נפשם של המשתמשים. ערך חברתי נוסף הוא הצורך להגן על הציבור בכללו מפני עבירות, אותן מבצעים המכורים לסם, כדי לממן את צריכתו.

כשנאמר בפסיקה ביחס לחומרתן של עבירות הסמים, וביחס למדיניות הענישה הראויה בעבירות אלה:

"...נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה"
(ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (24.7.11)).

14. מאפייני החומרה בעבירות הסמים בהן הורשעו הנאשמים נובעים מסוג הסם, קוקאין, המוגדר כסם קשה, ומכמות הסם הגדולה - כמעט 2 ק"ג. לאור האמור, מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים החברתיים המוגנים משמעותית, ומצדיקה ענישה מחמירה:

"..נקודת המוצא בעת ענישתם של מי שהורשעו ביבוא של סמים מסוכנים לישראל - ובמיוחד כאשר מדובר בכמויות נכבדות, ובסם "קשה" כמו סם הקוקאין - היא הצורך בענישה חמורה ומרתיעה, הכוללת תקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח."
(ע"פ 3249/12 עופר בנאום משה נ' מדינת ישראל (13.5.13)).

נסיבות העבירה

15. בעניינם של הנאשמים, נסיבות רלוונטיות, שיש בהן כדי להשפיע על קביעת מתחם הענישה. בראשן, הנזק החברתי המשמעותי הצפוי מהשלמת העבירות, לאור הכמות המשמעותית של הסם המסוכן שהיה מופץ. לביצוע העבירות קדם תכנון קפדני, במיוחד מצדו של הנאשם 2. כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם 2 היה אמון על הקשר עם האחרים בקולומביה, והוא זה שתיאם והנחה את פעולותיהם של שאר הנאשמים בפרשה, לצורך ביצוע תוכנית הקשר. לפיכך, חלקו היחסי של הנאשם 2 בביצוע העבירה מרכזי מזה של הנאשם 3. אולם, שני הנאשמים נטלו תפקיד משמעותי בהוצאת תוכנית הקשר אל הפועל. כשנאמר:

"וידענו מכבר כי בלא חוליות-הביניים המרכיבות את השרשרת יתקשו עברייני הסמים העיקריים לבצע את זממם. כנדרש מכאן, חובה היא המוטלת עלינו להיאבק בכל חוליה וחוליה ולנתק את השרשרת" (ע"פ 7757/04 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נט (5) 218, 232 (2005)).

מדיניות הענישה הנוהגת

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, לרבות פסיקה שהגישו הצדדים, מעלה כי טווחי העונשים, בנסיבות דומות, נעים בין 4 ל-7 שנות מאסר בגין העבירות בהן הורשע הנאשם 2, ובין 18 ל-36 חודשי מאסר בגין העבירות בהן הורשע הנאשם 3 (ראו, למשל: ע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.02.15); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה יניב (4.7.12); ע"פ 8031/10 אילנדה-ליידי אורוסקו - צ'אבז נ' ...

מדינת ישראל (1.3.12); ע"פ 904/11 נורה קורנבולד הרדיה נ' מדינת ישראל (11.7.11); ת"פ 6916-02-16 מדינת ישראל נ' זורב לוין (19.06.2016); דנ"פ 56230-11-15 מדינת ישראל נ' אובידיו אדריאן טימיס (13.06.2016).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - נאשם 2

17. תזקף לקולא הודאת הנאשם באופן שחסך את ניהול ההליך בעניינו.

מגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי לנאשם 2, יליד 1970, שלוש הרשעות קודמות, האחרונה בעבירות של יצוא, יבוא מסחר והספקת סמים מסוכנים משנת 2012, בגינה נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר מותנים, שהם בני הפעלה בעניינו. כן הורשע הנאשם בשתי עבירות אלימות ורכוש, לפני למעלה משני עשורים.

יש ליתן משקל לחומרה להסתבכותו הנוכחית של הנאשם שעה שמאסר מותנה בר-הפעלה מרחף מעל ראשו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - נאשם 3

18. יזקפו לקולא הודאת הנאשם, שחסכה בזמן שיפוטי, והפגיעה בפרנסת ילדיו, שלדבריו סמוכים על שולחנו.

מגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי לנאשם 3, יליד 1970, 10 הרשעות קודמות, ובהן: עבירות אלימות, לרבות אלימות במשפחה בשנים 2014, 2012, 2006, 2001, 1995; עבירות רכוש בשנים 2012, 1992; ועבירות סמים, ובכללן שימוש בסמים, גידול והחזקה שלא לצריכה עצמית, בשנים 2011, 2005, 2001, 1995.

יש ליתן משקל לחומרה לעברו הפלילי העשיר של הנאשם, להימשכותו כ-25 שנים ולמגוון העבירות בהן הורשע, באופן המצביע כי הנאשם בחר באורח חיים עברייני.

המאסר

19. לאור כל האמור, סבורני שעונש המאסר עליו הסכימו הצדדים, הולם את נסיבות המקרה הן מבחינת חומרת העבירות והן בהתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

הקנס

20. באשר לרכיב הקנס, ככלל:

"...בעבירות הקשורות בסחר בסמים, מן הראוי הוא כי יוטלו עונשים כספיים, אשר יש בהם כדי לסכל את כוונת הרווח הכרוכה בעבירות הסמים. עבירות הסחר בסמים מבוצעות לשם השגת רווחים, תוך התעלמות אכזרית מהסיכון הרב לציבור הטמון בהפצת הסם. לפיכך, הנהיג המחוקק אמצעים לפגיעה ברכושם של סוחרי סמים, ואלה הם חילוט הרכוש, וכמובן הטלת קנסות כספיים גבוהים. כך ראוי להעניש בגין סחר בסמים ובגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בדרך-כלל" (ע"פ 1872/98 אבו-טאלב נ' מדינת ישראל (3.6.99), להלן: "פרשת אבו-טאלב").

בהטלת הקנס יכול בית המשפט להתחשב בנסיבות אישיות יוצאות דופן של הנאשם, ובהן גם מצבו הכלכלי. יתכן ובחינה פרטנית כזו תוביל למסקנה כי אין להטיל על נאשם קנס (ראו, למשל, פרשת אבו-טאלב). יודגש כי את בחינת רכיב הקנס יש לערוך תוך התבוננות בכלל רכיבי העונש כמכלול (ע"פ 100/14 **מדינת ישראל נ' מחטיב** (10.12.14)). כך, למשל, ויתור על רכיב הקנס יוצדק במקרים בהם עונש המאסר שהוטל על הנאשם משמעותי באופן שהולם את חומרת מעשיו אף ללא הטלת קנס.

בעניינו, לא ביססו הנאשמים בראיות את טענתם כי מצבם הכלכלי בכי רע, באופן המצדיק ויתור על רכיב הקנס בעונש, זאת במיוחד תוך שקלול שאר רכיבי הענישה, בהשוואה למתחם הענישה הנוהג בעבירות דומות. עם זאת, יינתן משקל הולם למצבם הכלכלי של הנאשמים, בגובה הקנס.

רמת הענישה הנוהגת - קנס

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, לרבות בפסיקה שהגישו הצדדים, מעלה כי גובה הקנס, בנסיבות דומות, ובמקרים בהם לא הושגה הסכמה באשר לרכיב הקנס, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם 2 נע בין 7,000 ₪ ל-20,000 ₪, ובגין העבירות בהן הורשע הנאשם 3 בין 3,000 ₪ ל-10,000 ₪. כאשר גובה הקנס במקרה הספציפי נגזר, בעיקר, מהפרמטרים הבאים: חומרת העבירה ונסיבותיה, ובמיוחד כמות הסם ותפקיד הנאשם בתוכנית העבריינית לייבוא, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ותוך התאמה למכלול רכיבי העונש (ראו, למשל: ע"פ 3931/13 **חיים באום נ' מדינת ישראל** (10.06.2014); ע"פ 3449/11 **דוד סל נ' מדינת ישראל** (12.09.2012); ע"פ 10254/09 **יוסף ישראל דהן נ' מדינת ישראל** (03.05.2012); דנ"פ 56230-11-15 **מדינת ישראל נ' אובידיו אדריאן טימים** (13.06.2016); ת"פ 47566-01-14 **מדינת ישראל נ' גיל געדי** (21.9.15); ת"פ 33888-10-14 **מדינת ישראל נ' ראובן עמית** (5.10.14); ת"פ 23301-06-09 **עמוס פרנסייה** (28.7.10)).

סוף דבר

22. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2

א. 66 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 10 חודשי מאסר מותנים שנגזרו על הנאשם על הנאשם בת"פ 16767-11-11. עונש המאסר המותנה יופעל בחופף, כך שבסך הכול ירצה הנאשם 66 חודשי מאסר, שמנינם מיום מעצרו, ה-10.2.16.

ב. 18 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע, או כל עבירה אחרת מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.

ג. קנס בסך 14,000 ₪, או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא מאוחר מיום 5.10.16.

נאשם 3

- א. 22 חודשי מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרו, ה- 1.2.16.
- ב. 8 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע, או כל עבירה אחרת מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.
- ג. קנס בסך 8,000 ₪, או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא מאוחר מיום 5.10.16.
- ד. סך 200 הדולרים שנתפסו ברשות הנאשם 3 יחולטו לטובת קרן החילוט.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' סיוון תשע"ו, 06 יולי 2016, בנוכחות הצדדים.